

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/81/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112225467
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5112225467.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcu BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, právne zastúpeného SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom tamtiež, proti žalovaným 1/ H. A., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XX, 2/ I. P., nar. X.X.XXXX, bytom L., Z. XXXX/XX, ako právnym nástupcom pôvodného žalovaného Z. P., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom L., Y. XXXX/XX, ktorý zomrel XX.X.XXXX, o zaplatenie 248,95 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 13C/175/2012-38 zo dňa 9. apríla 2013 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovaným priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu (v celom rozsahu) zamietol. Vychádzal zo záveru, že uplatňovaný nárok na zmluvnú pokutu má základ v zmluvnej podmienke spotrebiteľského právneho vzťahu, ktorá bola v inom súdnom konaní „právoplatne judikovaná“ ako neprijateľná, a teda neplatná. Zdôraznil, že v konaní vedenom na tamomšom súde pod sp. zn. 4C/93/2012 bola zmluvná podmienka týkajúca sa zmluvnej pokuty (dohodnutej totožným zmluvným dojednaním ako v súdenom prípade) určená za neprijateľnú. Následne spoločnosť T-Mobile Slovensko, a.s., ako aj každý jej právny nástupca (čo je i prípad súdnej veci), je povinný s poukazom na § 53a ods. 1 Obč. zák. sa nielen zdržať používania takejto podmienky v zmluvách uzatváraných so spotrebiteľmi, ale aj uplatňovania si práv a nárokov z nej vyvodzovaných.

2. O trovách konania rozhodol okresný súd v zmysle § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že v spore úspešnému (pôvodnému) žalovanému ich náhradu nepriznal, keďže tento procesný nárok z jeho strany nebol uplatnený.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že žalobe bude vyhovené. Namietal, že okresný súd neuviedol žiaden konkrétny argument, na základe ktorého považuje dojednanie o zmluvnej pokute za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pričom sa nevysporiadal so skutočnosťou, že zmluvná pokuta zabezpečovala benefity poskytnuté jeho právnym predchodcom žalovanému. Tvrdil, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku možno dospieť k záveru, že dojednanie akejkoľvek zmluvnej pokuty pre spotrebiteľa je absolútne neplatné a súd naň prihlíada ex offo. Zo žiadnych ustanovení relevantných právnych predpisov však nevyplýva, že by v spotrebiteľských zmluvách zmluvné strany neboli oprávnené dohodnúť zmluvnú pokutu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti spotrebiteľom.

4. Odvolateľ mal za to, že zmluvu, ktorú používal jeho právny predchodca, nemožno bezvýhradne považovať za formulárovú. Zmluvná pokuta zabezpečovala jednak rozdiel štandardnej a akciovej ceny mobilných zariadení, a jednak hodnotu benefitu, ktorý (pôvodný) žalovaný získal uzatvorením zmluvy o pripojení na 24 mesiacov. Konkrétny druh mobilného telefónu si žalovaný mohol sám vybrať a podľa toho bola rozdielna i výška zmluvnej pokuty. Nadväzne - podľa žalobcu - bola zmluvná pokuta dojednaná individuálne v závislosti od plnenia poskytnutého žalovanému a od hodnoty zvýhodnenia týkajúceho sa ceny mobilného telefónu.

5. V súvislosti s konštatovaním okresného súdu, že zmluvné podmienky, na základe ktorých si žalobca v tomto konaní uplatňuje nárok, už boli vyhlásené za neprijateľné rozsudkom v inej veci, odvolateľ uviedol, že závery (vrátane východiskových úvah a skutkových zistení) predmetného „iného rozsudku“ musia byť obsiahnuté v odôvodnení rozsudku vydaného v prejednávanej veci. Na záver odvolateľ doplnil argumentáciu týkajúcu sa primeranosti výšky zmluvnej pokuty.

6. Právni nástupcovia pôvodného žalovaného zostali v odvolacom konaní nečinní.

7. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP) napadnutý rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

8. Krajský súd východiskovo poukazuje na zodpovednosť odvolateľa za vymedzenie jeho odvolacích námietok a s tým súvisiacu viazanosť odvolacieho súdu (§ 380 ods. 1 CSP) konkrétnymi odvolacími dôvodmi. Nadväzne platí, že odvolací súd nemôže v sporovom/kontradiktórnom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu strany/ odvolateľa a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody, resp. preskúmavať rozhodnutie na základe iných, než stranou sporu vznesených odvolacích, námietok.

9. Je nepochybné, že podstatou napadnutého rozhodnutia okresného súdu bola aplikácia ustanovenia § 53a ods. 1 Obč. zák., v zmysle ktorého je dodávateľ povinný zdržať sa používania zmluvnej podmienky, ktorá už (raz) súdom bola právoplatne vyhlásená za neprijateľnú. Vo vzťahu k správnosti spôsobu použitia označenej právnej normy okresným súdom na prejednávany prípad absentuje akákoľvek protiargumentácia zo strany odvolateľa. Zároveň neobstojí námietka o nedostatočnosti skutkových a právnych zdôvodnení záveru o totožnosti neprijateľnej zmluvnej podmienky. Okresný súd (okrem iného) v odôvodnení napadnutého rozsudku doslovne odcitoval znenie oboch dotknutých zmluvných podmienok, čo bezpochyby umožňuje posúdiť správnosť záveru o ich totožnosti. Taktiež je nedôvodná požiadavka odvolateľa, aby súd v konaní, v ktorom vychádza z už právoplatne judikovanej neprijateľnosti určitej zmluvnej podmienky, opakovane uvádzal, resp. rozoberal úvahy a závery, ktoré viedli (v predmetnom inom konaní) k vysloveniu neprijateľnosti. Rozhodujúcim je fakt, že v inom - presne označenom - konaní bola neprijateľnosť zmluvnej podmienky vyslovená; ktorú skutočnosť v konkrétnostiach súdeného prípadu odvolateľ ani nerozporuje.

10. Rovnako neobstojí argumentácia žalobcu, že uzavretú zmluvu (jej dodatok) nemožno považovať za formulárovú, lebo výška zmluvnej pokuty sa líšila v závislosti od plnenia poskytnutého spotrebiteľovi (od typu mobilného telefónu, prípadne ďalších benefitov). V zmysle tejto argumentácie je totiž rozdielnosť jednotlivých zmlúv len typová. Inými slovami, neexistuje iba jeden formulárový typ zmluvného dojednania o zmluvnej pokute, ale existuje viacero formulárových typov takéhoto zmluvného dojednania (líšiacich sa predovšetkým, či skôr výlučne, výškou zmluvnej pokuty). Individuálnosť dojednania zmluvnej podmienky spotrebiteľskej zmluvy však znamená/vyžaduje jej osobitné dojednanie v každom jednotlivom prípade; u každého individuálneho spotrebiteľa.

11. Zvyšnú odvolaciu argumentáciu žalobca sústredil na zdôvodnenie prijateľnosti zmluvného dojednania o zmluvnej pokute, na základe ktorého uplatnil svoj nárok. Otázka prijateľnosti dotknutej zmluvnej podmienky je však aktuálne, keď už bola identická zmluvná podmienka právoplatne vyhlásená za neprijateľnú, bezpredmetnú. Je neprípustné, aby konajúci súd, práve vzhľadom na hypotézu aplikovanej právnej normy, ktorej zmyslom je ochrana spotrebiteľa voči opakovanému uplatňovaniu (tej istej) nekalej zmluvnej podmienky, opätovne posudzoval (už právoplatne určenú) neprijateľnosť totožnej zmluvnej podmienky; uvedené platí i pre odvolacie štádium súdnej veci. Úlohou súdu je v takýchto prípadoch iba zistiť, či zmluvná podmienka, na základe ktorej je nárok uplatňovaný, už bola právoplatne vyhlásená za neprijateľnú; čo zjednodušene zodpovedá overeniu zhody dotknutých zmluvných podmienok.

12. Nakoľko odvolacie dôvody žalobcu boli neopodstatnené a neboli zistené ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré sa prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), krajský súd potvrdil napadnutý rozsudok v meritórnej časti ako vecne správny.

13. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý, výrok o trovách prvostupňového konania. Taktiež v tejto časti je významná viazanosť odvolacieho súdu konkrétnymi dôvodmi odvolania. Odvolateľ vo vzťahu k predmetnému výroku neposkytol žiadnu (proti)argumentáciu. Len na okraj krajský súd dopĺňa, že okresný súd v otázke náhrady trov náležite aplikoval zásadu úspešnosti strán v spore/konaní a (v tom čase) návrhový charakter rozhodovania o trovách konania.

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Odvolateľ - žalobca nebol v tomto štádiu konania (vôbec) úspešný, preto majú žalovaní voči nemu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v (plnom) rozsahu - 100%.

15. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

Dovolanie môže podať strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.